

...z života čistého, z rodu královského

Základ kázání: Izajáš 7,14

Čtení: Lukáš 2,9-20

Kalvín prý začal jedno vánoční kázání takhle: Co že je vás tu dnes tolik? Někdo vám řekl, že jsou vánoce a že se narodil Ježíš? Tak to už toho víte zhruba tolik, co vůl a osel u jeslí. Nebo co tu vlastně hledáte?

Není mi vlastní styl slavného ženevského hulváta, tak vás podobného zacházení rád ušetřím. Nicméně otázka, co tu všichni hledáme, není od věci. Co od slavení vánoc čekáme? Je to zvyk? (Jistě ano.) Tradice? (Také.) Povinnost? (To asi ne.) Nebo je v tom víc? Co pro vás znamená narození spasitele a co znamená pro dnešní svět?

“Sláva na výsostech Bohu, a co země se týče, ta nechť je zahrnuta pokojem a lidé dobrou vůlí.” Tak vyjádřili smysl vánoc Boží poslové.

Zkusme jim dopřát sluchu, není to vzkaz ledajaký. “Sláva na výsostech Bohu, a co země se týče, ta nechť je zahrnuta pokojem a lidé dobrou vůlí, neboť Bůh je má rád.”

Pohled první: nebesa a země (aneb pár slov o víře)

Kdysi se v bibli mluvívало o mesiáši, který nás přijde vysvobodit. “Snad obnoví naši vlast, jako bývala kdysi, a shromáždí nás do kostela,” říkalo se. Když pak o Ježíšovi začali učedníci vyznávat, že ten vytoužený mesiáš je on, mnoha lidem to nehrálo: “Zahazuje se i s těmi, kdo si to podle nás nezaslouží, a o obnovu drahé vlasti se moc nestará,” říkali, “tak co je to za mesiáše?”

I za císaře Augusta a krále Heroda se tyhle dávné představy ještě připomínaly, ale už ne tolik jako za starých časů. Teď letělo

cosi modernějšího: barvitě podané zkazky o Synu člověka, který přijde soudit živé i mrtvé. Nikdo jeho soudu neunikne a to se spolehněte, že se přitom svět bude otrásat v základech a topit v krvi. Málokoho by napadlo spojit tohle oblíbené a trochu hororové téma zrovna s novorozencem z Betléma. Ale kdo to s ním spojí, zjistí, že Boží soud může vypadat úplně jinak, než líčí apokalyptické představy, z nichž jde strach a crčí vaše krev.

Sláva na výsostech Bohu – do toho se, lidi, nepleťte – a zemi a lidem Bůh dopřává pokoj a dobrou vůli, vždyť vás má rád.

I tak může vypadat Boží soud nad nebem a zemí.

Pohled druhý: lidé (aneb pár slov o lásce)

V České republice teď pár let nevyjdeme z volebních rejů. Volte, koho chcete – kéž by svěřenou zemi spravoval spravedlivě a v úctě k právu a k lidem – ale spasitel z něj nebude. Ani to nemá v popisu práce.

Za císaře Augusta byl proveden soupis lidu, aby se udělal pořádek v daních a aby si stát došlápl na neplatiče (něco podobného najdete v programu každíčkové vlády u nás už spoustu let). Až se to podaří a až ty lidi Augustus spočítá, třeba víc vybere a možná z toho postaví dálnici nebo něco jiného. Bude pak lidem líp? Možná. Dálnice či nový akvadukt nejsou k zahození, přívětiví a schopní úředníci vám ulehčí starosti, politici, ze kterých by se vám neudělalo špatně, sotva je slyšíte promluvit, by vám zvedli náladu – ale s hodnotou života to moc nesouvisí.

Hodnota života se řeší jinde a jinak. Jistý Jan o tom napsal do bible tohle: “Milujeme-li jeden druhého, Boží láska v nás dosáhla cíle.” Boží láska totiž má cíl a když máme jeden druhého rádi, jsme mu blízko.

Jak spolu lidi vycházejí, tomu se říká politika. Politika je prostor mezi lidmi a jde o to, čím jej naplníme. Co lidem nabízí Bůh, to nečekejte od mocných, to máte přece přinášet vy. A vnesete-li do světa lásku k lidem, jsme zase o kus blíž cíli Boží lásky.

Sláva na výsostech Bohu - do toho se, lidi, nepleťte, povídali andělé - sláva na výsostech patří Bohu, ale co se týče vás lidí, vám Bůh nabízí pokoj a dobrou vůli: tak ji nezašantročte, vždyť máme-li rádi jeden druhého, Boží láska v nás dosáhla cíle, neboť Bůh nás má rád.

I tak může vypadat Boží přítomnost mezi lidmi.

Pohled třetí: duše (aneb pár slov o naději)

Dívce Marii se narodil syn a ona mu dala jméno, které znamená, že je Bůh s námi. Už kdysi pradávno zapsal kdosi do bible, že dítě s tímto jménem se stane skutečným vládcem celého světa a všeho stvoření. Zapsal to ve chvíli, kdy byl Boží lid v důkladné depresi a úzkosti, jestli už s ním není konec. "Není," napsal prorok Izajáš, "tak se nebojte. Pomoc však přijde odjinud, než byste se nadáli. Víte jak? Narodí se dítě a vy poznáte, že je Bůh s námi."

Narodí se dítě - vládce pokoje, až Bůh dá. Což ovšem znamená, že tenhle vládce nebude nikomu z lidí ničím zavázán a jeho moc je lidem nepřístupná, neboť je to moc Boží - zcela mimo dosah vůdců, politiků, manažerů, obchodníků, agentur a koho ještě. Pyšným se to dění vymkne z rukou, ale o to snáz to vše přijmou tiší a pokorní.

Z života čistého, z rodu královského se začíná nová kapitola Božího díla na této zemi. Slovo "čisté" tu neznámá "mravné", nýbrž něco jiného. V židovských rodinách v určený čas vyhazovali starý kvas, aby bylo čisto (rozumějte tím obrazem, že vymetli otrockou mentalitu, ducha ponížení a sebelítosti, démona pohrdání sebou i druhými...). Taky to tak udělejte a vyhodte tyhle demony ze srdce ven, ať máte v životě čisto.

A kdybyste to nezvládali, nepřeslechněte to jméno: "S námi Bůh". Nepřichází k vám jako dohlížitel, ale jako pomoc a nese dobrou vůli a pokoj.

I tak může vypadat v lidském životě naděje.

Sláva na výsostech Bohu (do toho ať se člověk neplete) - a co **S** lidí a země se týče, těm přináší narozený betlémský král pokoj a dobrou vůli, protože je Bůh má rád.

To pak i soud nad živými i mrtvými může dopadnout jako odpuštění. Prostor pro lidské vztahy může být naplněn respektem k pravdě (jejímž garantem je Bůh) a vzájemnou láskou (vždyť Bůh nás má rád). A k úklidu v duši dostáváme novou naději: přišel z života čistého a zbavuje nás všelijakých démonů a stínů, stojíme-li o to.

Do toho, jací jsme, přichází opět novina o Boží lásce: o tom, že mě Bůh přijímá, takže mohu sám sebe přijmout i já (s vámi je to zrovna tak). Otrockému duchu a ponížení všeho druhu může být konec, Goliáš oloupen, veselme se.

V Božích rukou se člověk setkává s nadějí. Tak ji ještě někde nepoztrácejte: přijď nám k spomožení a dej dobré skončení, ó Ježíši. Amen.